

Українці виступають за співжиття до весілля

Майже половина – за співжиття до шлюбу. 45% з двох тисяч опитаних українців схвалюють спільне проживання хлопця та дівчини до весілля. І число прихильників такої практики останнім часом значно зросло. А що думають жителі міста Миколаєва?

– С точки зрення тех традицій, в которых я воспитана, может быть и не совсем нормально, потому что хотелось бы законных отношений, как говорят вообще люди старшего возраста. Ну лично я отношусь нормально. Если люди любят друг друга, то почему бы и нет. Наверно штамп в паспорте или какая-то роспись где-то в общем-то это, может быть, и не важно сейчас.

– Раньше этого вообще не было, редко когда было, а сейчас это норма жизни. Ну конечно, необходимо, чтоб сразу заключили брак, чтоб была крепкая семья.

– Мужчины и женщины должны жить в официальном браке. Вот даже если рождается ребенок, если он рождается не в официальном браке, он получает фамилию матери, ну а я считаю, что у семьи должна быть одна фамилия

– Свободна наверно от паспортных печатей там и тому подобное, жизнь молодых людей, поэтому нормально отношусь к этому.

Експерти і пари, які практикують співжиття до церковного вінчання та державної реєстрації, пояснюють свій вибір різними причинами. Такі пари твердять, що хочуть перевірити свої відносини. А, може, не хочуть обтяжувати себе надмірними зобов'язаннями?

Дмитро Поправкін – консультант з довесільних відносин: «Этому способствует окружение, этому способствует сегодня телевизионная индустрия, этому способствует стиль жизни,

манера, все так поступають. Іменно такої стиль життя пропагандується в суспільстві, тому іменно культура, іменно вплив сверстників, іменно вплив сучасного часу – це та причина, яка приводить людей вступати в громадянський шлюб».

Статистика свідчить, що форми такого співжиття розпадаються в 95 відсотках випадків. Це не дивно, адже більшість таких пар, переважно з чоловічої сторони, має підкреслено пробний, тимчасовий характер. Зараз мало хто створює сім'ю після цнотливих зустрічей. Однак такі, так би мовити, «унікуми» є. Михайло та Алла нещодавно одружилися і твердять, що їхні побачення не переходили до весілля в інтимні стосунки.

Алла Малакова – одружена: «При громадянському шлюбі жінка відчуває себе незахищеною або не такою захищеною, як в шлюбі, тому шлюб дає їй надійність і впевненість в майбутньому, вона впевнена в тому, що якщо він пішов на такої серйозний крок, вирішив поєднати з нею на все життя свій шлях, то значить він її любить і готовий зробити для неї ще щось більше».

Михайло Малаков – одружений: «Громадянський шлюб – це в корені неправильно. Чому? Тому, що Бог створив чоловіка лідером, він повинен брати на себе відповідальність, чого не передбачає громадянський шлюб».

В юридичному плані так званий «цивільний шлюб», а, точніше, співжиття, постає ризикованою затією. Особливо це відчувається в момент переломних подій – вагітності чи народження дитини, розміну або продажу квартири, хвороби чи серйозної сварки. Така форма стосунків не має юридичної сили і не дає прав на поділ майна після розірвання взаємин.

Дмитро Поправкін – консультант з довірливих відносин: «Завжди є ризик, особливо тут. Перше, дуже часто – це відсутність відповідальності друг перед другом і за те, хто у тебе з'явиться в родині, а друге – часто такі вот зв'язки можуть привести до захворювань, небажаних, передаваних статевим

путем, и некоторые потом болеют всю жизнь, а некоторые страдают от этого. А третье – риски или причина, связанная с риском – это психологическая травма».

Що очікує інститут сім'ї в Україні при таких тенденціях? Традиційна, спадкова, звичаєва сім'я показує свою нежиттєздатність. Алкоголізм, азартні ігри, подружні зради, сприйняття дружини як домашньої прислуги прирікають як випадки співжиття, так і молоді шлюби на розпад. Або і чоловіки, й жінки усвідомлять, що культура сімейних стосунків потребує негайної реформи, або Україна й далі підніматиметься в рейтингу країн з найвищим рівнем розлучень. У 2017 році ми займали 11 місце в світі й перше в Європі. Тому перед українцями стоїть вибір – прийняти нову модель сім'ї, центровану на подружніх стосунках, а не на народженні дітей, фінансовій підтримці одної зі сторін чи задоволенні очікувань оточення. Тобто, на добровільних взаємних зобов'язаннях, про які пара спільно домовляється, або втратити шанс на міцну родину і, найважливіше, можливість дати своїм дітям приклад сім'ї своєї мрії.

**Марія Михайляк, Олексій Дарадур, Іван Малаков, Миколаїв,
“Вісті надії”**